

“Draw Near unto Me”

By President Henry B. Eyring
Second Counselor in the First Presidency

«Πλησιάστε προς εμένα»

Από τον Πρόεδρο Χένρυ Μ. Άιρινγκ
Δεύτερο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία

April 2025 general conference

Jesus Christ loves each of us. He offers us the opportunity to draw closer to Him.

My dear brothers and sisters, it is a joy for me to be with you in this general conference of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. This is His Church. We are gathered in buildings and homes all over the world in His name.

We take His name upon us when we enter His kingdom by covenant. He is the resurrected and glorified Son of God. We are mortals, subject to sin and death. Yet, in His love for each of us, the Savior invites us to come closer to Him.

Here is His invitation to us: “Draw near unto me and I will draw near unto you; seek me diligently and ye shall find me; ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you.”

There are times we feel close to the Savior Jesus Christ. And yet, sometimes during our mortal trials, we feel some distance from Him and wish for an assurance that He knows what is in our hearts and loves us as individuals.

The Savior’s invitation includes the way to feel that assurance. Draw near Him by always remembering Him. Seek Him diligently through scripture study. Ask through heartfelt prayer to Heavenly Father to feel closer to His Beloved Son.

There is a simple way to think about it. It is what you would do if you were separated for a

Ο Ιησούς Χριστός αγαπά τον καθέναν μας. Μας προσφέρει την ευκαιρία να πλησιάσουμε πιο κοντά σε Εκείνον.

Αγαπητοί αδελφοί και αγαπητές αδελφές μου, είναι χαρά μου να είμαι σε αυτήν τη γενική συνέλευση της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Αυτή είναι η Εκκλησία Του. Είμαστε συγκεντρωμένοι σε κτήρια και σπίτια σε όλον τον κόσμο στο όνομά Του.

Παίρνουμε το όνομά Του επάνω μας, όταν εισερχόμαστε στο βασίλειό Του διά διαθήκης. Είναι ο ανεστημένος και ένδοξος Υιός του Θεού. Είμαστε θνητοί, υποκείμενοι στην αμαρτία και τον θάνατο. Εντούτοις, με την αγάπη Του για τον καθέναν, ο Σωτήρας μας καλεί να Τον πλησιάσουμε.

Αυτή είναι η πρόσκλησή Του προς εμάς: «Πλησιάστε κοντά μου και εγώ θα πλησιάσω κοντά σας. Να με αναζητάτε επίμονα και θα με βρείτε. Ζητήστε και θα λάβετε. Κτυπήστε, και θα σας ανοιχτεί».

Υπάρχουν στιγμές που αισθανόμαστε κοντά στον Σωτήρα Ιησού Χριστό. Και όμως, ενίοτε κατά τη διάρκεια των θνητών δοκιμασιών μας, αισθανόμαστε κάποια απόσταση και επιθυμούμε τη διαβεβαίωση ότι Εκείνος γνωρίζει τι υπάρχει στην καρδιά μας και μας αγαπά ως άτομα.

Η πρόσκληση του Σωτήρος περιλαμβάνει τον τρόπο να νιώσετε αυτήν τη διαβεβαίωση. Πλησιάστε Τον με το να Τον θυμάστε πάντα. Επιζητήστε Τον επιμελώς μέσω της μελέτης των γραφών. Ζητήστε μέσω εγκάρδιας προσευχής στον Επουράνιο Πατέρα να νιώσετε πιο κοντά στον Αγαπημένο Του Υιό.

Υπάρχει ένας απλός τρόπος να το σκεφθείτε. Είναι αυτό που θα κάνατε αν σας χωρίζαν για κά-

time from dear friends. You would find a way to communicate with them, you would cherish any message you received from them, and you would do all you could to help them.

The more that happened, the longer it lasted, the deeper the bond of affection would be strengthened, and you would feel yourself drawing ever nearer. If much time passed without the cherished communication and the opportunity to help one another, the bond would weaken.

Jesus Christ loves each of us. He offers that opportunity to draw closer to Him. As with a loving friend, you will do it in much the same way, by communicating through prayer to Heavenly Father in the name of Jesus Christ, listening for cherished guidance from the Holy Ghost, and then serving others for the Savior cheerfully. Soon you would feel that blessing of drawing nearer to Him.

In my youth, I experienced the joy of coming closer to the Savior—and of His coming closer to me—through simple acts of obedience to the commandments. When I was young, the sacrament was offered during an evening meeting. I can still remember one specific night, more than 75 years ago, when it was dark and cold outside. I remember a feeling of light and warmth as I realized that I had kept the commandment to gather with the Saints to partake of the sacrament, covenanting with our Heavenly Father to always remember His Son and keep His commandments.

At the end of the meeting that night, we sang the hymn “Abide with Me; ’Tis Eventide,” with the memorable words “O Savior, stay this night with me.”

These words brought an overwhelming sense of the Spirit to me, even as a young boy. I felt the Savior’s love and closeness that evening through the comfort of the Holy Ghost.

Years later I wanted to rekindle the same feeling of the Savior’s love and the closeness I had felt to the Lord during that sacrament meeting in my youth. So I kept another simple commandment: I searched the scriptures.

ποιο διάστημα από αγαπημένους φίλους. Θα βρίσκατε έναν τρόπο να επικοινωνήσετε μαζί τους, θα εκτιμούσατε κάθε μήνυμα που θα λαμβάνατε από αυτόν και θα κάνατε ό,τι μπορούσατε για να τους βοηθήσετε.

Όσο περισσότερο συνέβαινε αυτό, όσο περισσότερο διαρκούσε, τόσο βαθύτερος θα ήταν ο δεσμός της αγάπης και θα αισθανόσασταν ότι πλησιάζατε όλο και πιο κοντά. Αν περνούσε πολύς χρόνος χωρίς την πολύτιμη επικοινωνία και την ευκαιρία να βοηθήσετε ο ένας τον άλλον, ο δεσμός θα εξασθενούσε.

Ο Ιησούς Χριστός αγαπά τον καθέναν μας. Μας προσφέρει αυτήν την ευκαιρία να πλησιάσουμε πιο κοντά σε Εκείνον. Όπως με έναν αγαπημένο φίλο, θα το κάνετε με τον ίδιο τρόπο, επικοινωνώντας μέσω προσευχής με τον Επουράνιο Πατέρα στο όνομα του Ιησού Χριστού, ακούγοντας την πολύτιμη καθοδήγηση από το Άγιο Πνεύμα και στη συνέχεια υπηρετώντας άλλους για τον Σωτήρα πρόσχαρα. Σύντομα θα αισθανόσασταν εκείνη την ευλογία να Τον πλησιάσετε.

Στη νεότητά μου βίωσα τη χαρά να πλησιάσω στον Σωτήρα –και Εκείνος να πλησιάσει σε εμένα– μέσω απλών πράξεων υπακοής στις εντολές. Όταν ήμουν νέος, η μετάληψη προσφερόταν κατά τη διάρκεια μίας απογευματινής συγκεντρώσεως. Θυμάμαι ακόμη μια συγκεκριμένη νύχτα, πριν από 75 και πλέον χρόνια, όταν ήταν σκοτεινά και έκανε κρύο έξω. Θυμάμαι ένα αίσθημα φωτός και ζεστασιάς, όταν συνειδητοποίησα ότι είχα τηρήσει την εντολή να συγκεντρώνομαι με τους Αγίους για να μεταλάβω, συνάπτοντας διαθήκη με τον Επουράνιο Πατέρα μας να θυμάμαι πάντοτε τον Υιό Του και να τηρώ τις εντολές Του.

Στο τέλος της συγκεντρώσεως εκείνο το βράδυ, τραγουδήσαμε τον ύμνο «Κοντά μου μείνε», με τα αξιομνημόνευτα λόγια: «Αχ μείν’ εδώ Σωτήρα μου αυτό το δειλινό».

Αυτά τα λόγια μου έφεραν μια συγκλονιστική αίσθηση του Πνεύματος, ακόμη και ως νεαρό αγόρι. Αισθάνθηκα την αγάπη και την εγγύτητα του Σωτήρος εκείνο το βράδυ μέσω της παρηγορίας του Αγίου Πνεύματος.

Χρόνια αργότερα, ήθελα να αναζωπυρώσω το ίδιο συναίσθημα της αγάπης του Σωτήρος και της εγγύτητας που είχα αισθανθεί για τον Κύριο κατά τη διάρκεια εκείνης της συγκεντρώσεως μεταλήψεως, όταν ήμουν νέος. Έτσι τήρησα μια άλλη απλή εντολή: Ερευνούσα τις γραφές.

In the book of Luke, I read of the third day after His Crucifixion and burial, when faithful servants had come, out of love for the Savior, to anoint His body. When they arrived, they found the stone rolled away from the tomb and saw that His body was not there.

Two angels stood by and asked why they were afraid:

“Why seek ye the living among the dead?”

“He is not here, but is risen: remember how he spake unto you when he was yet in Galilee,

“Saying, The Son of man must be delivered into the hands of sinful men, and be crucified, and the third day rise again.”

That evening at dusk, two disciples walked from Jerusalem on the road to Emmaus, and the resurrected Lord appeared to them and walked with them.

The book of Luke allows us to walk with them that evening:

“And it came to pass, that, while they communed together and reasoned, Jesus himself drew near, and went with them.

“But their eyes were holden that they should not know him.

“And he said unto them, What manner of communications are these that ye have one to another, as ye walk, and are sad?

“And the one of them, whose name was Cleopas, answering said unto him, Art thou only a stranger in Jerusalem, and hast not known the things which are come to pass there in these days?”

They told Him of their sadness that Jesus had died when they had trusted He would be the Redeemer of Israel.

There must have been affection in the risen Lord's voice as He spoke to these two sorrowful and mourning disciples.

As I continued to read, there came these words that warmed my heart, just as I had felt when I was a little boy:

“And they drew nigh unto the village, whither they went: and he made as though he would have gone further.

“But they constrained him, saying, Abide with us: for it is toward evening, and the day is

Στο Κατά Λουκάν Ευαγγέλιο, διάβασα για την τρίτη ημέρα μετά τη Σταύρωση και την ταφή Του, όταν πιστοί υπηρέτες είχαν έλθει, από αγάπη για τον Σωτήρα, να χρίσουν το σώμα Του. Όταν έφθασαν, βρήκαν την πέτρα να έχει κυλήσει μακριά από τον τάφο και είδαν ότι το σώμα Του δεν ήταν εκεί.

Δύο άγγελοι κάθονταν κοντά και ρώτησαν γιατί φοβήθηκαν:

«Τι αναζητάτε τον ζωντανό ανάμεσα στους νεκρούς;

»Δεν είναι εδώ, αλλά αναστήθηκε. Θυμηθείτε πώς σας είχε μιλήσει, ενώ βρισκόταν ακόμα στη Γαλιλαία,

»λέγοντας, ότι: Ο Υιός του ανθρώπου πρέπει να παραδοθεί σε χέρια αμαρτωλών ανθρώπων, και να σταυρωθεί, και την τρίτη ημέρα να αναστηθεί».

Εκείνο το βράδυ, το σούρουπο, δύο μαθητές πορεύονταν από την Ιερουσαλήμ στον δρόμο προς Εμμαούς και ο ανεστημένος Κύριος ενεφανίσθη σε αυτούς και πορευόταν μαζί τους.

Το Κατά Λουκάν Ευαγγέλιο μάς επιτρέπει να περπατήσουμε μαζί τους εκείνο το βράδυ:

«Και ενώ μιλούσαν και συζητούσαν, καθώς πλησίασε και ο ίδιος ο Ιησούς, πορευόταν μαζί τους.

»Αλλά, τα μάτια τους κρατιόνταν, για να μη τον γνωρίσουν.

»Και τους είπε: Ποια είναι αυτά τα λόγια, που συνομιλείτε μεταξύ σας περπατώντας, και είστε σκυθρωποί;

»Και αποκρινόμενος ο ένας, που ονομαζόταν Κλεόπας, του είπε: Εσύ μονάχος παροικείς στην Ιερουσαλήμ, και δεν έμαθες τα όσα έγιναν σ' αυτήν κατά τις ημέρες αυτές;»

Του είπαν για τη λύπη τους που είχε πεθάνει ο Ιησούς, ενώ ευελπιστούσαν πως θα ήταν ο Λυτρωτής του Ισραήλ.

Πρέπει να υπήρξε στοργή στη φωνή του ανεστημένου Σωτήρος καθώς μιλούσε στους δύο αυτούς θλιμμένους και πενθούντες μαθητές.

Καθώς συνέχιζα να διαβάζω, τότε ήλθαν αυτά τα λόγια που ζέσταναν την καρδιά μου, όπως ακριβώς είχα αισθανθεί όταν ήμουν μικρό παιδί:

«Και πλησίασαν στην κωμόπολη, όπου πορεύονταν· και αυτός προσποιόταν ότι πηγαίνει πιο μακριά.

»Και τον παρακάλεσαν επίμονα, λέγοντας: Μείνε μαζί μας, επειδή πλησιάζει το βράδυ, και

far spent. And he went in to tarry with them.”

The Savior accepted that night the invitation to enter the house of His disciples. He sat at meat with them. He took bread, blessed it, broke it, and gave it to them. Their eyes were opened, and they knew Him. Then He vanished out of their sight.

Luke recorded for us the feelings of those blessed disciples: “And they said one to another, Did not our heart burn within us, while he talked with us by the way, and while he opened to us the scriptures?”

The two disciples then rushed back to Jerusalem to tell the eleven Apostles what had happened. As they were sharing their experience, the Savior appeared again.

He stood in the midst of them and “saith unto them, Peace be unto you.” He then reviewed the prophecies of His mission to atone for the sins of all His Father’s children and to break the bands of death.

“And said unto them, Thus it is written, and thus it behoved Christ to suffer, and to rise from the dead the third day:

“And that repentance and remission of sins should be preached in his name among all nations, beginning at Jerusalem.

“And ye are witnesses of these things.”

Just as His beloved disciples, every child of Heavenly Father who has chosen to enter through the gate of baptism is under covenant to be a witness of the Savior and to care for those in need throughout our mortal lives. This commitment was made plain for us by the great Book of Mormon prophet Alma centuries ago at the Waters of Mormon:

“As ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another’s burdens, that they may be light;

“Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places ... , even until death, that ye may be redeemed of God, ... that ye may have eternal life.”

As you are faithful to these promises, you will find that the Lord keeps His promise to

έκλινε η ημέρα. Και μπήκε μέσα για να καθίσει μαζί τους».

Ο Σωτήρας απεδέχθη εκείνη τη νύκτα την πρόσκληση να εισέλθει στο σπίτι των μαθητών Του. Κάθισε να φάει μαζί τους. Πήρε ψωμί, το ευλόγησε, το έκοψε και τους το έδωσε. Τα μάτια τους άνοιξαν, και Τον γνώρισαν. Τότε εξαφανίστη από μπροστά τους.

Ο Λουκάς κατέγραψε για εμάς τα συναισθήματα αυτών των ευλογημένων μαθητών: «Και είπαν αναμεταξύ τους: Δεν καιγόταν μέσα μας η καρδιά μας, όταν μας μιλούσε στον δρόμο, και μας εξηγούσε τις γραφές;»

Οι δύο μαθητές ύστερα έσπευσαν πίσω στην Ιερουσαλήμ να πουν στους ένδεκα Αποστόλους τι είχε συμβεί. Καθώς ανέφεραν την εμπειρία τους, ο Σωτήρας εμφανίστηκε ξανά.

Στάθηκε ανάμεσά τους και «λέει σ’ αυτούς: Ειρήνη σ’ εσάς». Ανασκόπησε εν συνεχεία τις προφητείες για την αποστολή Του να εξιλεωθεί για τις αμαρτίες όλων των τέκνων του Πατέρα Του και να σπάσει τα δεσμά του θανάτου.

«Και τους είπε: Έτσι είναι γραμμένο, και έτσι έπρεπε να πάθει ο Χριστός, και να αναστηθεί από τους νεκρούς την τρίτη ημέρα,

»και να κηρυχθεί στο όνομά του μετάνοια και άφεση αμαρτιών σε όλα τα έθνη, ξεκινώντας από την Ιερουσαλήμ.

»Κι εσείς είστε μάρτυρες γι’ αυτά».

Ακριβώς όπως οι αγαπημένοι μαθητές Του, κάθε τέκνο του Επουράνιου Πατέρα, το οποίο έχει επιλέξει να εισέλθει μέσω της πύλης του βαπτίσματος, είναι υπό διαθήκη να είναι μάρτυρας του Σωτήρος και να μεριμνά για όσους έχουν ανάγκη σε όλη τη θνητή ζωή μας. Αυτή η δέσμευση έγινε απλή για εμάς από τον σπουδαίο προφήτη Άλμα του Βιβλίου του Μόρμον πριν από αιώνες, στα νερά του Μόρμον:

«Καθώς επιθυμείτε να έλθετε στο ποίμνιο του Θεού, και να λέγεστε λαός του, και δέχεστε να σηκώνετε ο ένας του άλλου τα βάρη, για να γίνονται ελαφριά,

»Μάλιστα, και είστε πρόθυμοι να πενθείτε με εκείνους που πενθούν, μάλιστα, και να ανακουφίζετε εκείνους που έχουν ανάγκη ανακούφισης, και να σταθείτε ως μάρτυρες του Θεού σε όλες τις στιγμές και στα πάντα, και σε όλους τους τόπους... ακόμη και μέχρι θανάτου, ώστε να λυτρωθείτε από τον Θεό... ώστε να έχετε αιώνια ζωή».

Καθώς παραμένετε πιστοί σε αυτές τις υποσχέσεις, θα ανακαλύψετε ότι ο Κύριος τηρεί

be one with you in your service, making your burdens light. You will come to know the Savior, and in time you will come to be like Him and “be perfected in him.” By helping others for the Savior, you will find that you are drawing nearer to Him.

Many of you have loved ones who are wandering off the path to eternal life. You wonder what more you can do to bring them back. You can depend on the Lord to draw closer to them as you serve Him in faith.

You may remember the Lord’s promise to Joseph Smith and Sidney Rigdon when they were away from their families on His errands: “My friends Sidney and Joseph, your families are well; they are in mine hands, and I will do with them as seemeth me good; for in me there is all power.”

As you bind up the wounds of those in need, the Lord’s power will sustain you. His arms will be outstretched with yours to succor and bless the children of our Heavenly Father.

Every covenant servant of Jesus Christ will receive His direction from the Spirit as they bless and serve others for Him. Then they will feel the Savior’s love and find joy in being drawn closer to Him.

I am a witness of the Resurrection of the Lord as surely as if I had been there with the two disciples in the house on Emmaus road. I know that He lives.

This is His true Church—the Church of Jesus Christ. We will, on the Day of Judgment, stand before the Savior, face to face. It will be a time of great joy for those, in this life, who have drawn close to Him in His service and can eagerly anticipate to hear His words: “Well done, thou good and faithful servant.”

I testify as a witness of the risen Savior and our Redeemer, in the name of Jesus Christ, amen.

την υπόσχεσή Του να είναι ένα μαζί σας στην υπηρετήσή σας, κάνοντας ελαφρά τα βάρη σας. Θα γνωρίσετε τον Σωτήρα και με τον καιρό θα γίνετε σαν Εκείνον και θα «τελειοποιηθείτε με αυτόν». Βοηθώντας άλλους για τον Σωτήρα, θα ανακαλύψετε ότι Τον πλησιάζετε.

Πολλοί από εσάς έχετε αγαπημένα άτομα, τα οποία περιπλανώνται πέρα από το μονοπάτι της αιώνιας ζωής. Διερωτάσθε τι μπορείτε να κάνετε περισσότερο, για να τα φέρετε πίσω. Μπορείτε να βασίζεστε στον Κύριο για να τα πλησιάσετε καθώς Τον υπηρετείτε με πίστη.

Μπορεί να θυμάστε την υπόσχεση του Κυρίου προς τον Τζόζεφ Σμιθ και τον Σίδνεϋ Ρίγκτον, όταν ήταν μακριά από την οικογένειά τους σε αποστολές Του: «Φίλοι μου Σίδνεϋ και Τζόζεφ, οι οικογένειές σας είναι καλά. Αυτοί βρίσκονται στα δικά μου χέρια, και θα κάνω μ’ αυτούς ότι μου φαίνεται καλό. Γιατί σε μένα είναι κάθε εξουσία».

Καθώς δένετε τις πληγές όσων έχουν ανάγκη, η δύναμη του Κυρίου θα σας υποστηρίξει. Οι βραχίονές Του θα είναι προτεταμένοι με τους δικούς σας, για να επικουρείτε και να ευλογείτε τα τέκνα του Επουράνιου Πατέρα μας.

Κάθε υπηρέτης της διαθήκης του Ιησού Χριστού θα λάβει την καθοδήγησή Του από το πνεύμα καθώς ευλογεί και υπηρετεί άλλους για Εκείνον. Στη συνέχεια θα αισθανθεί την αγάπη του Σωτήρος και θα βρει χαρά καθώς πλησιάζει σε Εκείνον.

Είμαι μάρτυς της αναστάσεως του Κυρίου τόσο σίγουρα, σαν να ήμουν εκεί με τους δύο μαθητές στο σπίτι, στον δρόμο προς Εμμαούς. Ξέρω ότι ζει.

Αυτή είναι η αληθινή Εκκλησία Του – η Εκκλησία του Ιησού Χριστού. Θα σταθούμε ενώπιον του Σωτήρος, πρόσωπο με πρόσωπο, την ημέρα της κρίσεως. Θα είναι μια εποχή μεγάλης χαράς για εκείνους σε αυτήν τη ζωή που Τον έχουν πλησιάσει στην υπηρετήσή Του και μπορούν με ανυπομονησία να ακούσουν τα λόγια Του: «Εύγε, δούλε αγαθέ και πιστέ».

Καταθέτω ως μάρτυς του ανεστημένου Σωτήρος και Λυτρωτή μας, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.